

[Gert Petersen.]

mig, men jeg tror nok, jeg var den eneste af de på Fyn valgte medlemmer, som stemte for tunnelloøsningen. Jeg mener, at efter at tunnelloøsningen er forkastet — og jeg beklager meget, den blev forkastet — må det være rigtigt, når man har forpligtet sig over for det principielle: en fast forbindelse, at stemme for broløsningen. Det er den eneste mulighed, der er, for stemmer man imod den, stemmer man efter min opfattelse indirekte mod en fast forbindelse over Store Bælt.

Jeg gør det med nogen betænkelighed, fordi jeg anser det for samfundsøkonomisk på grænsen af det forsvarlige. Jeg anser en fast forbindelse for nødvendig, men jeg anser netop denne løsning for samfundsøkonomisk på grænsen af det forsvarlige, og når jeg har stemt for den, er jeg i hvert fald helt overbevist om, at det vil gå med denne sag ligesom med mange andre sager, som vi måtte vedtage i dette ting, at deres realisering ikke kan løses ud fra den samfundsøkonomiske sammenhæng, at sparebestrebelse ikke er noget, som har været forbeholdt netop den samling, vi har været igennem, men at det er noget, som man vil ligge og slås med eller arbejde med, hvordan man nu vil udtrykke det, også i den kommende tid, og jeg tvivler meget på, at dette projekt kan holdes udenfor, eller rettere sagt: jeg tror ikke, at noget projekt kan holdes udenfor.

Valbak: Når jeg for et øjeblik siden stemte for Saltholm og om et øjeblik vil stemme imod Storebæltsbroen, ligger der ikke deri en modstand mod, at vi får en fast forbindelse, tværtom. Men vi stemte her i tinget forleden om en bro kontra en tunnel. Et flertal besluttede dengang — imod min stemme — at den faste forbindelse skulle være en bro. Dermed prioriterede folkettingen efter min mening en fast Storebæltsforbindelse lavere tidsmæssigt end Saltholm. Broforbindelsen skaber nemlig — det er alle enige om — en kapacitet, som der i en lang årrække fremover ikke bliver brug for, ja, som det endda er tvivlsomt om vi nogen sinde bør bringe os i den situation at få brug for.

Derfor nej til Store Bælt i den nuværende udformning.

Ministeren for offentlige arbejder (Kampmann): Jeg synes, der er overordentlig stor grund til ved afslutningen af behandlingen af disse meget store trafikprojekter at takke trafikudvalget for det meget store og omfattende arbejde, som er sket dér. Jeg ved, at det har ligget samtlige medlemmer af trafikudvalget overmåde meget på sinde at finde en løsning, som kunne få en så bred tilslutning som muligt. Jeg synes, at forhandlingerne i trafikudvalget, forhandlingerne i salen og de mange indlæg, vi har været vidne til her i salen, har vist, at vi har fundet frem til en løsning, som kunne skabe den bredest mulige opbakning.

Jeg håber meget, at denne opbakning nu følger projekterne i deres videre færd, for man må være opmærksom på, at meget store fysiske planlægningsinteresser vil begynde at rette sig mod disse projekter og realiseringen af disse projekter, og det er meget store beløb, måske lige så store beløb som de direkte investeringer, som er forbundet hermed.

Derfor kan jeg også helt tilslutte mig hr. Guldbergs ønske om, at vi nu omkring udformningen af Storebæltsbroen ikke fortsætter med det, hr. Guldberg kaldte en langvarig guerillakrig, men at vi tværtimod i en afslappet atmosfære og et intimt samarbejde med folketingets trafikudvalg drøfter Storebæltprojektet i dets videre faser, således at vi fastholder den opbakning, som nu forhåbentlig bliver tilkendegivet ved afstemningen her ved tredje behandling.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges med 117 stemmer mod 28; 16 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om et hovedstadsråd.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 228) findes i tidenden sp. 7249).